

عنوان مقاله:

چیستی خداوند در الهیات فلسفی و عرفانی و سنجش آن با دیدگاه میرزامهدی اصفهانی

محل انتشار:

مجله انوار معرفت، دوره 10، شماره 21 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

حسین عشاقی - دانشیار گروه فلسفه پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی

خلاصه مقاله:

درباره ماهیت خداوند. بین فلاسفه و عرفا یک اتفاق نظر و یک اختلاف وجود دارد: فلاسفه و عرفا هر دو قائل اند که ماهیت خداوند چیزی جز وجود او نیست و خداوند برخلاف ممکنات که دارای دو حیثیت متفاوت وجود و ماهیت اند، ماهیتش با وجودش فرقی ندارد؛ ولی در اینکه وجودی که عین ماهیت خداوند است آیا وجودی است مقید یا لابلشروط بین آنها اختلاف نظر هست. فلاسفه وجود خداوند را مقید به خصوصیات واجب الوجودی می دانند اما عرفا وجود حق را لابلشروط از هر قیدی و خصوصیتی قرار می دهند. در این میان میرزامهدی اصفهانی دیدگاهی را مطرح می کند که نه مورد تایید عقل است و نه مورد تصدیق آرای اهل بیت: او می گوید «وجود» عین ذات حق نیست. بلکه مخلوق خداست. هدف این پژوهش این است که با شیوه توصیفی و آقامه برهان عقلی و نقلی روشن کند بین این انظار، نظر عرفا درست و شایسته تصدیق است.

کلمات کلیدی:

ماهیت خداوند، وجود خداوند، فلاسفه و عرفا، وجود لابلشروط، وجود مقید، ذات حق، خدای تفکیکیان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1699781>

